

Wtorek, 12 września 2017 r.

P8_TA(2017)0328

Polowania na wieloryby w Norwegii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2017 r. w sprawie polowań na wieloryby w Norwegii (2017/2712(RSP))

(2018/C 337/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej (IWC) w sprawie całkowitego zakazu połowu wielorybów w celach zarobkowych, które weszło w życie w 1986 r. (tzw. „moratorium”),
 - uwzględniając przyjętą przez IWC rezolucję nr 2016-3 dotyczącą waleni oraz ich wkładu w funkcjonowanie ekosystemu,
 - uwzględniając rezolucję IWC nr 2014-2 w sprawie masowo migrujących waleni,
 - uwzględniając cele z Aichi uzgodnione w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (¹),
 - uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. (²) oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 791/2012 z dnia 23 sierpnia 2012 r. (³),
 - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 792/2012 z dnia 23 sierpnia 2012 r. ustanawiające reguły dotyczące wzorów zezwoleń, świadectw i innych dokumentów przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 865/2006 (⁴),
 - uwzględniając rezolucję z dnia 15 września 2016 r. w sprawie strategicznych celów UE na 17. konferencję stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) (⁵),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie działań Wspólnoty dotyczących połowów wielorybów (⁶),
 - uwzględniając plan działania UE na rzecz zwalczania handlu dziką fauną i florą z 2016 r.,
 - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie dotyczące polowań na wieloryby w Norwegii (O-000058/2017 – B8-0324/2017),
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w 1982 r. Międzynarodowa Komisja Wielorybnicza (IWC) ustanowiła moratorium na wszelkie połowy wielorybów w celach zarobkowych, które weszło w życie w 1986 r. i nadal obowiązuje oraz którego celem była ochrona gatunków i populacji przed wymarciem i umożliwienie im odnowy;
- B. mając na uwadze, że Norwegia, mimo tego międzynarodowego zakazu, kontynuuje połowy wielorybów, a w 1993 r. w pełni wznowiła połowy wielorybów w celach zarobkowych przy użyciu formalnego sprzeciwu wobec moratorium, a także zgłoszenia i podtrzymania zastrzeżeń do wykazów CITES;

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 7.9.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 7.9.2012, s. 13.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0356.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 46.

Wtorek, 12 września 2017 r.

- C. mając na uwadze, że Norwegia przystąpiła do konwencji CITES w dniu 19 grudnia 1979 r., co oznacza, że była jednym z pierwszych krajów, które zgodziły się poddać postanowieniom tej konwencji;
- D. mając na uwadze, że według źródeł medialnych ok. 90 % wielorybów zabijanych przez Norwęgę to samice, w większości ciężarne, przez co ich czas reakcji jest wolniejszy;
- E. mając na uwadze, że od wejścia moratorium w życie w 1986 r. ⁽¹⁾ Norwegia zabiła ponad 13 000 wielorybów;
- F. mając na uwadze, że polowania na wieloryby powodują ogromne cierpienie poszczególnych osobników, co zagraża zarówno złożonym strukturom społecznym tych inteligentnych ssaków, jak i ochronie populacji wielorybów jako całości;
- G. mając na uwadze, że wszystkie gatunki dużych wielorybów zostały wymienione w załączniku A do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, co wynika z faktu, że są one zagrożone wyginieciem, a handel tymi zwierzętami na jakąkolwiek skalę zagroziłby przetrwaniu tych gatunków; mając na uwadze, że w art. 8 ust. 1 tegoż rozporządzenia zakazuje się kupna, oferowania kupna, pozyskiwania do celów handlowych, wystawiania na widok publiczny do celów handlowych, wykorzystywania dla zysku, sprzedaży, przechowywania w celu sprzedaży, oferowania do sprzedaży lub transportu w celu sprzedaży okazów gatunków wymienionych w załączniku A;
- H. mając na uwadze, że istnieje coraz więcej naukowych dowodów na to, iż wieloryby zwiększają produktywność ekosystemu i mogą odgrywać rolę w regulowaniu poziomu CO₂ w atmosferze;
- I. mając na uwadze, że Norwegia jednostronnie ustanawia własne limity połowowe; mając na uwadze, że w sezonie połowowym 2017 Norwegia zwiększyła swoją kwotę połowową płetwala karłowatego do 999 sztuk (z kwoty 880 sztuk obowiązującej w 2016 r.);
- J. mając na uwadze, że eksport mięsa wielorybiego z Norwegii gwałtownie wzrósł w ostatnich latach; mając na uwadze, że część wywozu tego mięsa odbywa się przez porty UE;
- K. mając na uwadze, że tylko w październiku 2016 r. wyeksportowano do Japonii 2 948 kg norweskich produktów wielorybich, przewożąc je przez co najmniej trzy unijne porty ⁽²⁾;
- L. mając na uwadze, że przewóz mięsa wielorybiego przez porty UE jest dopuszczalny, pod warunkiem że towarzyszą mu ważne dokumenty CITES zgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97;
- M. mając na uwadze, że nadrzędnym celem CITES jest ochrona różnorodności biologicznej, a zwłaszcza ochrona gatunków; mając na uwadze, że dyrektywa siedliskowa, która określa stanowisko Wspólnoty dotyczące wielorybów (i delfinów), nie zezwala na wznowienie połowów w celach zarobkowych w odniesieniu do żadnego stada wielorybów w wodach UE;
- N. mając na uwadze, że Norwegia jest ściśle związana z Unią i jej strategiami politycznymi poprzez członkostwo w Europejskim Obszarze Gospodarczym; mając na uwadze, że powiązanie to doprowadziło do sytuacji, w której społeczeństwa i rządy zarówno Norwegii, jak i UE utrzymują silne więzi kulturowe, zdrowe stosunki handlowe i są zaangażowane w ochronę;
1. wzywa Norwęgę do zaprzestania wszelkich połowów wielorybów w celach zarobkowych oraz do przestrzegania moratorium IWC;
 2. wzywa Norwęgę do wycofania zastrzeżeń do wykazów dużych gatunków wielorybów z załącznika I do konwencji CITES oraz do zaprzestania wszelkiego handlu wielorybim mięsem i produktami z wielorybów;
 3. wyraża ubolewanie nad faktem, że Norwegia subsydiuje przemysł wielorybiczny oraz promuje spożycie i wykorzystanie produktów uzyskanych w wyniku połowów wielorybów; wzywa Norwęgę do zaprzestania udzielania tego wsparcia finansowego;

⁽¹⁾ https://iwc.int/table_objection

⁽²⁾ <http://www.maritime-executive.com/article/norways-whaling-comes-under-fire>

Wtorek, 12 września 2017 r.

4. zdecydowanie popiera kontynuowanie światowego moratorium na połowy wielorybów w celach zarobkowych oraz zakaz międzynarodowego handlu komercyjnego produktami z wielorybów;
 5. zauważa, że państwa członkowskie podpisały plan działania UE na rzecz zwalczania handlu dziką fauną i florą; przypomina działanie nr 9 tego planu, w którym wzywa się państwa członkowskie i Komisję do opracowania strategii na rzecz poprawy przestrzegania – na szczeblu krajowym – obowiązujących przepisów unijnych dotyczących dzikiej fauny i flory;
 6. wyraża ubolewanie, że podczas debaty zorganizowanej przez Parlament Europejski na posiedzeniu plenarnym w dniu 6 lipca 2017 r. Komisja nie była w stanie czy też nie chciała przedstawić Parlamentowi danych dotyczących transferu wielorybiego mięsa przez porty UE; wzywa Komisję do gromadzenia i przekazywania niezbędnych danych;
 7. apeluje do Komisji, by zbadała wszystkie możliwe sposoby zadbania o to, by wielorybie mięso nie było dłużej legalnie dopuszczane do tranzytu przez porty UE, w tym za pomocą środka wyjątkowego w postaci zalecenia zakazu takiego tranzytu;
 8. wyraża ubolewanie, że pomimo wcześniejszych i obecnych dyplomatycznych nacisków oraz licznych protestów międzynarodowych Norwegia nadal nie wycofała się ze swojej decyzji; wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Radę do wykorzystania kanałów dwustronnych i wielostronnych, by nakłonić Norwegię do zaprzestania wszelkich połowów wielorybów w celach zarobkowych;
 9. wzywa Radę i Komisję, aby podczas zbliżających się spotkań w ramach IWC-67 przyjęły wspólne podejście do połowów wielorybów, co najmniej równie ostrożne jak obecne wspólne stanowisko, oraz by współpracowały z państwami trzecimi w celu uzyskania poparcia większości dla utworzenia rezerwatów wielorybów;
 10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Norwegii.
-